Nadal - Nadal

Per Administrador el dv., 25/12/2009 - 09:00

Is 9,1-3.5-6
Tt 2,11-14
Lc 2,1-14

"Trobareu un nen!" El naixement d'un nen és sempre causa d'una gran alegria. Però l'alegria del naixement del nen de Betlem és excepcional. No és només una alegria per als seus pares, sinó per a tot el poble. Per a tots els homes i dones de tota la humanitat i de tots els temps. Aquest nen és l'expressió de l'amor de Déu per a tots i totes, sense excepció! Déu s'ha **enamorat** de la humanitat i no solament ha volgut abraçar-la, sinó que ha volgut entrar en comunió amb ella, ha volgut fer-se **una sola persona** amb ella, des del si de Maria fins a la mort, una mort conseqüència del seu amor.Amb aquesta unió de Déu amb aquell nen, que anirà seguint el procés del creixement com a persona, tot l' **autènticament humà** assoleix un nivell inimaginable, impensable. Tot l' autènticament humà esdevé, en Jesús i per Jesús, **diví!** Si tots estem cridats a participar de la vida de Déu, no hi ha altre camí per arribar-hi, que el camí de la humanització, d'anar esdevenint cada dia més humans. És el camí que va il·luminar, que va anar esbrossant i que va anar seguint Jesús. Jesús el va seguir, des del naixement fins arribar a la glorificació després de la mort.Nadal és un cant de lloança a la nostra vida. Val la pena la nostra vida! Val la pena la nostra vida humana! Val la pena viure-la amb intensitat! Val la pena viure tots els seus moments, els favorables i els dificultosos! Val la pena viure els favorables amb el goig interior i exterior. Val la pena viure els dificultosos amb fortalesa i esperança. Són moments humans. Són moments divins. **Déu ha volgut viure'ls**.Però, viure els moments humans vol dir, també, ajudar els altres a viure'ls amb goig, fortalesa i esperança, especialment aquells que es troben com Jesús en la narració de Lluc, mancats de tantes coses, privats d'una digna acollida, o aquells als que Jesús va abocar la seva bondat, la seva compassió, la seva humanitat al llarg de tota la seva vida. **No ens ha d'estranyar** que els pobres pastors siguin els primers receptors i testimonis de la bona nova de l'esdeveniment de Betlem.Sant Pau ens ha dit, en aquesta nit de Nadal, que hem de ser **"un poble apassionat per fer el bé**"; un poble que té com a lema aquell conegut i repetit text del Vaticà II, però que tantes vegades trobem a faltar en determinats sectors de la nostra església, com també en tants i tants moments de la nostra vida personal: "El goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i **no hi res humà** que no ressoni en el seu cor".Compartir el pa i el vi de la taula de l'eucaristia, **la taula més nadalenca** que cap altra, ens mou a sentir-nos humanament solidaris amb aquests goigs i aquestes angoixes. Jesús del pessebre de Betlem ens mostra que **val la pena sentir-se'n!**

ETIQUETES
LLOANÇA VIDA HUMANITAT POBRES